

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 13C/165/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814200940
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Monoková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8814200940.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou Mgr. Annou Monokovou v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. Advokátska kancelária Korytár s.r.o., Sládovnicka 13, 917 01 Trnava, IČO: 47 243 279 proti žalovanému: R. Č., W.. XX.XX.XXXX, Y. XX o zaplatenie 2.561,19 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.314,73 eur s úrokom z omeškania vo výške 0,024 % denne z dlžnej sumy od 15.03.2012 do zaplatenia a iné trovy konania v sume 30,70 eur a trovy právneho zastúpenia v sume 139,61 eur a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Čo do zvyšku žalobu z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 2561,19 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,024% denne zo sumy 2174 eur od 05.02.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodil tým, že so žalovaným uzavrel úverovú zmluvu č. 4010034026, ktorou sa zaviazal poskytnúť žalovanému dohodnutý úver vo výške 2000 eur za účelom kúpy veci alebo úhrady ceny za službu s možnosťou navýšenia a žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť dohodnuté úroky. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Úverové zmluvné podmienky žalobcu. Poskytnutý úver sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti je určený v zmluve s tým, že v jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, poplatok za vedenie úverového účtu, úroky a príp. úhrada za poistenie, ak zo zmluvy nevyplýva inak. Žalovaný nedodrжал platobnú disciplínu vyplývajúcu zo zmluvy a poskytnutý úver v dohodnutej lehote nevrátil, porušil dohodnuté Úverové podmienky. Dňa 27.02.2012 vyzval žalovaného k úhrade dlžnej sumy vo výške 2191,57 eur spolu s upozornením na jej vymáhanie súdnou cestou v prípade neuhradenia do požadovaného termínu. Ku dňu podania žaloby predstavuje dlh žalovaného sumu 2561,19 eur a z toho istina sumu 149,36 eur, úrok 223,74 eur, zosplatnená istina 1596,03 eur, pokuta (ušlý úrok) 197,77 eur, poistenie Bill protection 7,10 eur, poplatok za možnosť zmeny splátky 1,50 eur, upomienka II 12 eur, upomienka I 3,34 eur, úrok sankčný z omeškania 365,97 eur, úrok z omeškania do zosplatnenia 0,73 eur a dopočítaný úrok 3,65 eur.

Žalovaný sa k žalobe nevyjadril

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a prílohami, prednesom právneho zástupcu žalobcu, písomným vyjadrením žalobcu a zistil nasledovný skutkový stav:

Právny zástupca žalobcu vo svojom prednese uviedol, že trvá na podanej žalobe v celom rozsahu a to v zmysle podaného žalobného návrhu ako aj vyjadrenia žalobcu zo dňa 21.07.2014.

V písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 25.07.2014 žalobca uviedol, že na základe predmetnej úverovej zmluvy poskytol žalovanému úver vo výške 2000 eur a to bez stanoveného účelu. Neoddeliteľnou súčasťou uzatvorenej úverovej zmluvy boli Úverové zmluvné podmienky žalobcu, pričom žalovaný potvrdil, že sa s nimi oboznámil, že ich ustanovenia považuje za zrozumiteľné a prejavuje súhlas byť nimi viazaný. Žalovaný sa zaviazal riadne a včas splácať poskytnutý úver v pravidelných mesačných splátkach vo výške 76,34 eur v počte 48. Z predloženého splátkového kalendára vyplýva, že sa dostal do omeškania so splácaním a žalobca ho následne vyzval k úhrade dlhu v lehote 15 dní, keď splatnosť dlhu nastala dňa 27.02.2012. Uplatňovaná suma 2561,19 eur pozostáva z istiny 149,36 eur, ktorá predstavuje výšku dlžnej sumy úveru bez úrokov z úveru do času zosplatenia, zosplatennej istiny v sume 1596,03 eur, t.j. sumy, ktorú by mal žalovaný uhradiť v prípade riadneho platenia úveru, z úroku v sume 223,74 eur, ktorá suma predstavuje úrok z poskytnutej istiny do času zosplatenia, pokuty (ušlého úroku) v sume 197,77 eur, ktorý predstavuje úrok zo zosplatennej istiny, ktorý mal žalovaný uhradiť v prípade riadneho splácania a dlžného poistného v sume 7,10 eur, poplatku za možnosť zmeny splátky vo výške 1,50 eur, poplatku za upomienku I vo výške 4 eur, poplatku za upomienku II vo výške 12 eur. Ďalšou zložkou je úrok z omeškania do zosplatenia vo výške 0,73 eur, úrok z omeškania, t.j. úrok z omeškania počítaný odo dňa podania žaloby príslušnou úrokovou sadzbou vyčíslený vo výške 365,97 eur + 3,65 eur ako dopočet k aktuálnemu dňu (podanie žaloby), ide o úrok z omeškania vo výške 0,024% denne, ktorá úroková sadzba bola stanovená výpočtom ako základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania (po uplynutí 15 dní odo dňa zosplatenia úveru) v zmysle § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. + 8 percentuálnych bodov.

Žalobca a žalovaný ako klient uzavreli dňa 08.10.2010 úverovú zmluvu č. 4010034026, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 2000 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v mesačných splátkach po 76,34 eur a to v 48 mesačných splátkach, pričom dojednaná úroková sadzba predstavovala 31,58% ročne. V časti Poistenie výdavkov, bod 53 Balíček Štandard klient podpisom zmluvy súhlasí s tým, aby bol poistníkom poistený pre prípad smrti následkom úrazu alebo invalidity následkom úrazu. Úhrada za poistenie Štandard 1,42 eur mesačne (1,90% z pravidelnej mesačnej splátky úveru bez poistenia) a pod bodom 56 bol dojednaný poplatok za možnosť zmeny výšky a počtu splátok v sume 0,30 eur.

Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. a žalovaný podpisom potvrdil, že je s nimi oboznámený, že sú mu všetky ich ustanovenia zrozumiteľné, že ich považuje za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaný týmito podmienkami. V zmysle ďalších dojednaní klient podpisom úverovej zmluvy súhlasí, aby bol spoločnosťou ako poistníkom prihlásený k poisteniu výdavkov a poisteniu zneužitia karty za podmienok uvedených pred textom úverových podmienok a v ÚP. Klient podpisom ÚZ vyhlasuje, že sa oboznámil s obsahom poistnej zmluvy č. 19100826/2009 uzatvorenej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. ako poistníkom a Českou poisťovňou ZDRAVÍ a.s., so sídlom Litevská 1174/8, 100 05 Praha 10, Česká republika, IČ: 49240749 ako poistiteľom vrátane znení Zvláštnych poistných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy.

Podľa hlavy 1 § Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. - hotovostný úver (ďalej len „Úverové podmienky“) tieto úverové podmienky sú zmluvnými podmienkami v zmysle § 273 Obchodného zákonníka a sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy uzatváranej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „spoločnosť“) a fyzickou osobou (ďalej len „klient“).

V zmysle preambuly Úverových podmienok klient podpisom ÚZ vyhlasuje, že sa oboznámil s obsahom poistnej zmluvy č. 19100826/2009 uzatvorenej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. ako poistníkom a Českou poisťovňou ZDRAVÍ a.s., so sídlom Litevská 1174/8, 100 05 Praha 10, Česká republika, IČ: 49240749 ako poistiteľom v zmysle ustanovenia §10 zákona Českej republiky č. 37/2004 Sb., o poistné smlouvě, v platnom znení a so znením Zvláštnych poistných podmienok pre skupinovú

poistenie pravidelných výdavkov zo spotrebiteľských, hotovostných a revolvingových úverov č.j. 04/2009 a Zvláštnych poistných podmienok pre skupinové poistenie výdavkov vzniknutých zneužitím kreditnej, či úverovej karty, stratou dokladov alebo kľúčov č.j. 05/2009, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou poistnej zmluvy.

Uzatvorením úverovej zmluvy sa spoločnosť ako veriteľ zaväzuje klientovi poskytnúť dohodnutý úver a klient ako dlžník z úverovej zmluvy sa zaväzuje spoločnosti poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť úroky (§ 2 hlavy 1 Úverových podmienok).

Podľa § 2, § 3 hlavy 2 Úverových podmienok úverová zmluva sa stáva platnou a účinnou podpisom posledného z účastníkov zmluvy. Po uzatvorení úverovej zmluvy zriadi spoločnosť klientovi úverový účet. Úverovým účtom sa rozumie účet, na ktorom spoločnosť eviduje svoje pohľadávky voči klientovi z poskytnutého úveru a tomu zodpovedajúce záväzky klienta.

V zmysle hlavy 3 Účel úveru Úverových podmienok úver spoločnosť poskytuje klientovi bez stanoveného účelu, čiže vo forme finančnej čiastky.

Podľa hlavy 5 § 1 Úverových podmienok klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver a to v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti sú určené v úverovej zmluve. Klient je povinný hradiť spoločnosti pravidelný mesačný poplatok za vedenie úverového účtu vo výške uvedenej v úverovej zmluve. Klient súhlasí s tým, že poplatok za vedenie úverového účtu je zahrnutý do splátok úveru. V jednotlivých splátkach je zahrnutá časť úverovej istiny, poplatok za vedenie úverového účtu, úroky, ktoré je klient podľa úverovej zmluvy a týchto Úverových podmienok povinný platiť a príp. úhrada za poistenie a poplatok za možnosť zmeny splátky, ak z údajov v úverovej zmluve nevyplýva inak.

Zmluvné strany sa dohodli, že spoločnosť nie je viazaná tým, na aký účel klient platbu spoločnosti určí. Spoločnosť je oprávnená započítať platbu klienta na pohľadávky spoločnosti v tomto poradí: na záväzky klienta voči spoločnosti, ktoré vznikli z iného titulu ako z úverovej zmluvy, na zmluvné pokuty, na príslušenstvo úveru vrátane sankčného úroku,

na vrátenie úveru, na ostatné pohľadávky z úverovej zmluvy (§ 7 hlavy 5 Úverových podmienok).

Podľa hlavy 13 § 1, § 3 Úverových podmienok v prípade pristúpenia k poisteniu pre prípad pracovnej neschopnosti, invalidity alebo smrti následkom úrazu potvrdzuje klient podpisom úverovej zmluvy alebo výslovným vyhlásením či potvrdením, že sa oboznámil s podmienkami vstupu do poistenia. V prípade, že klient nespĺňa podmienky pre prijatie do poistenia, berie na vedomie, že nemôže byť poistený a pokiaľ k poisteniu pristúpil, poisťiteľ je oprávnený odmietnuť plniť z uzatvoreného poistenia alebo odstúpiť od poistenia.

V zmysle § 3 hlavy 17 Úverových podmienok spoločnosť je oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť spoločnosti poplatok za upomienku vo výške 4 eur v prípade prvej upomienky a 12 eur v prípade druhej a ďalšej upomienky. Upomienku je spoločnosť oprávnená poslať taktiež prostredníctvom telefonického spojenia, GSM technológie, sms správ a internetu.

Podľa § 11 hlavy 5 Úverových podmienok pokiaľ sa tak klient so spoločnosťou v úverovej zmluve dohodne, je oprávnený po riadnej úhrade prvých 4 splátok podľa úverovej zmluvy požiadať o zmenu výšky a počtu splátok úveru a to aj telefonicky. K akceptácii návrhu klient dôjde, ak klient riadne a včas plní svoje záväzky voči spoločnosti, spoločnosť nemá pochybnosti o klientovej bonite, dôveryhodnosti a platobnej morálke, aktuálne nedošlo k zmene dátumu splatnosti splátok/splátky, dohodnutých v úverovej zmluve. Výška a počet splátok je možné meniť najviac trikrát po dobu trvania úverovej zmluvy a najskôr po posledných 12tich mesiacoch od predchádzajúcej zmeny a celková počet splátok v ktorých má

byť úver splatený nebude vyšší než 99. Za možnosť zjednanja novej výšky a počtu splátok úveru je klient povinný hradiť pravidelný mesačný poplatok, výška ktorého je uvedená na úverovej zmluve. Klient súhlasí s tým, že poplatok je zahrnutý do splátok úveru.

Podľa hlavy 17 § 9 Úverových podmienok úverová zmluva, úverové podmienky, metodická príručka a zabezpečovacie vzťahy ako aj vzťahy vzniknuté následne na základe uvedených zmluvných vzťahov sa riadia príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov ako aj ustanoveniami Občianskeho zákonníka v platnom znení.

Z predloženého splátkového kalendára súd zistil, že žalovaný uhradil do zosplatnenia 11 splátok, ktoré neboli uhrádzané včas a dňa 27.02.2012 došlo k zosplatneniu úveru. V rámci jednotlivých splátok bola žalovaným uhrádzaná časť dlžnej istiny, úroku, ako aj upomienky a to za upomienku I. v sume po 4 eur, celkovo 16,66 eur a na položke upomienka II mal uhradiť 12 eur, celkovo uhradil 0 eur, na položke poplatok za možnosť zmeny splátky sumu 3,30 eur. Žalovaný uhradil na položke poistenie sumu 15,62 eur.

Listom zo dňa 27.02.2012 označeným ako výzva k splateniu celého úveru žalobca žalovanému oznámil, že z dôvodu, že riadne a včas nespĺaca úver, spoločnosť si uplatňuje svoje právo na splatenie celého čerpaného úveru s tým, že dlžná čiastka predstavuje 2191,57 eur a vyzval ho na splatenie do 15 dní odo dňa odoslania výzvy.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka).

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak (§ 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis - nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z..

Podľa § 10c uvedeného nariadenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

V zmysle § 3 nariadenia v znení účinnom do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a), b) zákona o spotrebiteľských úveroch sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá úverová zmluva, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanému, ktorý sa ho zaviazal vrátiť za stanovených podmienok. Keďže si túto svoju povinnosť neplnil, žalobca dňa 27.02.2012 zosplatnil celý úver a vyzval ho na zaplatenie predmetnej sumy.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovaného ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Na uvedený právny vzťah je tiež potrebné aplikovať zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 3 ods. 3, v zmysle ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

V slovenskom právnom poriadku existuje duálna právna úprava záväzkov, pričom rozlišujeme ich občianskoprávnu a obchodnoprávnu úpravu. Vzťah dvoch kódexov súkromného práva a to Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka je vzťahom *lex specialis* ku *lex generalis*, pričom použitie Občianskeho zákonníka je subsidiárne - právne vzťahy podriadené režimu Obchodného zákonníka sa budú riadiť Občianskym zákonníkom v tých otázkach, ktoré Obchodný zákonník neupravuje. V rámci obchodno-záväzkových vzťahov existuje aj skupina vzťahov, ktoré môže označiť ako fakultatívne obchodné záväzkové vzťahy, v ktorých si zmluvné strany môžu v súlade so zásadou zmluvnej voľnosti dohodnúť obchodnoprávny režim svojho záväzku (§ 262 Obchodného zákonníka).

Obchodný zákonník aplikáciu právnej úpravy inštitútu spotrebiteľských zmlúv nevyklučuje, ani komplexne neupravuje osobitným spôsobom a ide o kogentné ustanovenia Občianskeho zákonníka, je nevyhnutné ju v skutkovo relevantných právnych vzťahoch aplikovať, pričom nie je relevantné či ide o relatívne obchodný záväzkový vzťah, absolútny obchodný záväzkový vzťah alebo fakultatívny obchodný záväzkový vzťah.

Právna ochrana spotrebiteľa je jednou z priorit oblastí záujmu nielen práva Európskej únie ale aj nášho právneho poriadku. Nie je prípustné, aby sa kogentné normy určené na ochranu spotrebiteľa obchádzali

zvolením iného zákona, ktorý primárne nie je určený na úpravu či realizáciu spotrebiteľských vzťahov, t.j. vzťahov, ktoré vznikajú pri nákupe tovarov a poskytovaní služieb spotrebiteľom, ktorí nekonajú pri uzatváraní zmluvy v rámci svojej podnikateľskej či inej zárobkovej činnosti. Zvolenie režimu Obchodného zákonníka nie je prípustné v prípadoch tzv. typových spotrebiteľských zmlúv, keď z celého kontextu uzatvorenej zmluvy je zrejmé, že sa uzatvára v zmysle Obchodného zákonníka len preto, aby sa vylúčili právne normy určené na ochranu spotrebiteľa. Nie je ani prípustné, aby dvom spotrebiteľom v porovnateľnej situácii neboli garantované rovnaké právne prostriedky a ochrana len s ohľadom na to, dodávateľ zvolí režim iného zákona. Aj pri zmluvách uzatváraných v zmysle Obchodného zákonníka je potrebné pri realizácii či aplikácii práva postupovať podľa ustanovení o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku či osobitných právnych predpisoch ako napr. zákon o spotrebiteľských úveroch, zákon o ochrane spotrebiteľa.

Na základe vyššie uvedeného súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania ako spotrebiteľskú zmluvu.

V ďalšom sa súd zaoberal jednotlivými nárokmi tvoriacimi žalovanú sumu.

Prvou žalobcom uplatňovanou sumou je nárok na zaplatenie istiny a zosplatennej istiny spolu v sume 1745,39 eur. Je nepochybné, že žalobca poskytol žalovanému úver v sume 2000 eur a žalovaný uhradil celkovo sumu 856,40 eur, pričom súd všetky žalovaným vykonané úhrady započítal na úhradu istiny v zmysle citovaného ust. § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka a to vrátane úhrad na položky upomienky, poplatok za možnosť zmeny splátky a poistenie ako sa nimi bude súd zaoberať v ďalšom, preto súd zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny v sume 1143,60 eur predstavujúcej rozdiel medzi poskytnutou sumou úveru a sumou uhradenou žalovaným.

Zo splátkového kalendára je zrejmé, že žalobca v zmysle zmluvy a úverových podmienok účtoval žalovanému poplatok za upomienku I. v sume 16,66 eur a to v súvislosti s omeškaním splátky č. 4, 5, 6, 9, 11 ktorú sumu žalovaný uhradil. Súd posúdil úhrady a nárok v tejto časti z hľadiska ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko je zrejmé, že podmienky na takýto úkon zo strany žalobcu boli splnené, pretože žalovaný si neplnil riadne svoje povinnosti. Súd však považuje sumu za upomienku za neprimeranú, keďže by mala predstavovať náklady spojené so zaslaním upomienky, ktoré aj v prípade jej písomného vyhotovenia a s tým spojených výdavkov na poštovné, súd považuje za neadekvátne predmetnému úkonu, pričom s najväčšou pravdepodobnosťou bola upomienka zaslaná, resp. vykonaná niektorým z ďalších spôsobov tak ako boli uvedené v predmetnom paragrafe, pričom náklady spojené s takýmto spôsobom by boli ešte nižšie. Na základe uvedeného má potom súd za to, že predmetné dojednanie je takým, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a teda neplatné a preto úhrady vykonané žalovaným na danú položku započítal na úhradu istiny.

Ďalším nárokom bol nárok z titulu poistenia Bill protection v sume 7,10 eur, pričom aj v rámci žalovaným uhradených súm započítaných na istinu je taktiež suma, ktorá bola žalobcom z jednotlivých splátok započítaná na úhradu poistenia (15,62 eur). Čo sa týka dojednanie poistenia pod bodom 53 Súbor balíčiek Štandard súd má za to, že poistenie tak ako bolo v predmetnej úverovej zmluve dojednané nezodpovedá ustanoveniam § 788 a nasl. Občianskeho zákonníka o poistných zmluvách. Žalovaný ako klient označením uvedeného produktu mal súhlasiť s tým, aby bol poistníkom poistený, pričom dojednané poistné predstavovalo 1,90% z pravidelnej mesačnej splátky. Žalobca nijako súdu nepreukázal, či skutočne došlo k dojednaniu poistenia, keďže v zmysle zmluvy v prípade nesplnenia podmienok pre prijatie do poistenia bral žalovaný na vedomie, že nemôže byť poistený a pokiaľ k poisteniu pristúpil, poisťiteľ bol oprávnený odmietnuť plniť z uzatvoreného poistenia. Žalobca taktiež nepredložil súdu žiaden iný doklad preukazujúci vznik poistenia, prípadne doklad o jeho nevzniknutí. Uvedenie údajov o prijatí súboru poistenia tak ako bolo uvedené v bode 53 predmetnej zmluvy bolo už súčasťou vopred pripravenej zmluvy žalobcom a za takého stavu možno potom s najväčšou pravdepodobnosťou predpokladať, že žalovaný sa pre poistenie nerozhodol po uzavretí úverovej zmluvy a prípadnom zvážení istého rizika, resp. vzniku poistnej udalosti, ale že prijatie už vopred naformulovaného poistenia bolo jednou z podmienok uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy. Takto

žalovanému vznikla povinnosť platiť v rámci príslušnej dojednanej splátky aj časť predstavujúcu poistenie. Rovnako aj pri tomto dojednaní mal súd za to, že ide o dojednanie spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, preto žalovaným vykonané úhrady na túto položku v rámci splátok započítal na istinu a sumu uplatňovanú z tohto titulu žalobou zamietol.

Ďalšou žalobcom nárokovanou sumou je nárok na zaplatenie pokuty, ušlého úroku. Súd sa zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru, ktorý bol v úverovej zmluve dojednaný vo výške 31,58% ročne.

Úroková miera podobného úveru v bankách v čase poskytnutia úveru (október 2010 spotrebiteľský úver 1-5 rokov) predstavovala úrok 12,81 % p.a. Z toho je zrejmé, že dohodnutý ročný úrok z úveru medzi účastníkmi v danom prípade bol o 18,77% vyšší ako bola priemerná úroková miera z úverov poskytovaných v tomto období bankami.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Vzhľadom na vyššie súd považoval dohodu o výške úrokov nad 12,81% ročne za absolútne neplatnú.

Súd má za to, že nárok žalobcu v časti úrokov nie je v celom rozsahu dôvodný. Súd vyššie konštatoval, že opodstatnený nárok vznikol žalobcovi len pri úrokovej miere 12,81% ročne. Žalobca si na úroku z úveru uplatňoval celkovo sumu 421,51 eur, no žalobca mal nárok len na 40,6% uplatňovaného úroku ($12,81\% \times 100 / 31,58\% = 40,6\%$), teda 40,6% zo sumy 421,51 eur, čo predstavuje sumu 171,13 eur a čo do zvyšku v tejto časti žalobu zamietol.

K poplatku za možnosť zmeny splátky súd uvádza, že aj toto dojednanie považuje za dojednanie spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Žalovaný ako spotrebiteľ bol povinný mesačne platiť poplatok za službu, ktorá mu v konečnom dôsledku ani nemusela byť poskytnutá, tak ako tomu bolo aj v danej právnej veci. Žalovaný sa už s úhradou druhej splátky dostal do omeškania, takže neprichádzalo do úvahy splnenie podmienok pre možnosť zmeny splátok tak ako boli uvedené v § 11 hlavy 5 Úverových podmienok, no žalovaný aj napriek tomu v rámci úhrady každej ďalšej mesačnej splátky uhrádzal poplatok za takúto možnosť a žalobca poplatok prijal. Žiadny právny predpis žalobcovi ako veriteľovi neukladal takúto možnosť žalovanému ako dlžníkovi poskytnúť, jednalo sa o dohodu účastníkov konania, preto má súd za to, že ak žalobca chcel žalovanému ako svojmu vernému, či „vzornému klientovi“, ktorý si riadne plní svoje povinnosti takúto možnosť poskytnúť, malo sa jednať o bezodplatnú možnosť. Je neprijateľné, aby žalovaný, ktorý už na začiatku trvania úverového vzťahu medzi účastníkmi konania porušil základné podmienky pre splnenie takejto možnosti, následne ešte v niekoľkých splátkach, ak by žalobca od zmluvy neodstúpil a žalovaný by splácal nepravidelne, no v konečnom dôsledku by dlh uhradil, hradil aj takýto poplatok ako poplatok, za ktorý mu nebude môcť byť poskytnuté protiplnenie a dôvodiť tým, že predsa mohol požiadať o zrušenie tejto možnosti. Vzhľadom na uvedené potom súd nárok v tejto časti zamietol a úhrady žalovanému zaúčtované na predmetné dojednanie započítal na úhradu istiny.

Posledným žalobcom uplatňovaným nárokom bol nárok na zaplatenie úroku sankčného z omeškania a dopytu a to z dôvodu omeškania žalovaného s úhradou splátok. Táto suma bola žalobcom kapitalizovaná, vyčíslená, no keďže súd má za to, že žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie sumy spolu 1314,73 eur a to z istiny 1143,60 eur a úroku z úveru vyčísleného súdom v sume 171,13 eur, zo súčtu ktorých položiek bol uplatňovaný úrok z omeškania aj žalobcom, keď nárok na položku z titulu poistenia, z ktorej si žalobca taktiež uplatňoval úrok z omeškania, zamietol, preto zaviazal žalovaného na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 0,024% denne, ktorá výška je v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády, od 15.03.2012, teda dňom po uplynutí lehoty

poskytnutej žalovanému vo výzve na splatenie (27.02.2012 + 15 dní) do zaplataenia a čo do zvyšku nárok v časti úrokov z omeškania zamietol.

Odmena za jeden úkon právnej služby podľa § 10 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhlášky“) predstavuje sumu 101,25 eur.

Žalobcovi tak vznikol nárok na odmenu za tri úkony - prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd, účasť na konaní podľa § 13a ods. 1 písm. a), c), d) cit. vyhl., teda spolu odmena v sume 303,75 eur a na režijný paušál za 3 úkony v roku 2014 v zmysle § 16 ods. 3 vyhl. po 8,04 eur teda spolu 24,12 eur.

Súd taktiež priznal náhradu za stratu času na ceste Trnava - Vranov nad Topľou a späť za účasť zástupcu na pojednávaní dňa 22.08.2014 a to v sume 134 eur, nakoľko právny zástupca sa v daný deň zúčastnil 2 pojednávaní (13C166/2014 a 13C 165/2014), súd priznal podľa § 15 cit. vyhl. náhradu za stratu času v sume 134 eur, teda vo výške 1/2 za dvadsať polhodín (jedna polhodina 13,40 eur) a cestovné za cestu na pojednávanie na tunajší súd dňa 22.08.2014 motorovým vozidlom - Trnava - Vranov nad Topľou a späť pri počte 860 kilometrov, priemernej spotrebe 6,6 l/100 km a cene pohonných hmôt 1,45 eur /l a základnej náhrade 0,183 eur vo výške 119,84 eur (1/2 z celkovej sumy cestovného vo výške 239,68 eur). Právny zástupca je platcom DPH priznal mu súd aj DPH v sume 116,34 eur podľa § 18 ods. 3 cit. vyhl. zo sumy 581,71 eur (odmena + režijný paušál + náhrada za stratu času + cestovné), teda spolu trovy právneho zastúpenia v sume 698,05 eur.

Ako súd uviedol vyššie, žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania v pomere 20%, čo predstavuje sumu 139,61 eur (20% zo sumy 698,05 eur) a iných trov konania pozostávajúcich z poplatku z návrhu na začatie konania, pričom žalobca uhradil poplatok v sume 153,50 eur a preto mu vznikol nárok na náhradu iných trov konania v sume 30,70 eur (20% zo sumy 153,50 eur).

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu